

BRÜKSEL'DE BÜRO

Aydınlık Dergisi, 11 Şubat 2001

Yıldırım Koç

KESK'in son genel kurulunda Brüksel'de bir büro açılması kararlaştırıldı. TÜRK-İŞ üyesi YOL-İŞ Sendikası Yönetim Kurulu ise, 1999 yılı Ekim ayında toplanan genel kurulunun verdiği yetkiye dayanarak, 6 Şubat 2001 tarihinde Avrupa İnşaat ve Ağaç İşçileri Federasyonu (EFBWW) ve Avrupa Kamu Hizmetleri Sendikaları Federasyonu (EPSU) üyeliklerinden ayrıldı. TÜRK-İŞ ve YOL-İŞ Genel Başkanı Bayram Meral'in bu iki örgüte gönderdiği ayrılma yazısında "örgütünüzü üyeliğin bugüne kadar sorunlarımızın çözümüne veya uluslararası dayanışmaya hiçbir katkısı bulunmamıştır" denildi.

KESK'in Brüksel'de büro açmasına ilişkin kararı ancak gazetelerde çıkan haberlerden ve Aydınlik'taki yazılardan öğrendim. Karar metnini ve gerekçesini okuma olanağım henüz olmadı. Türkiye'den TÜRK-İŞ, DİSK, HAK-İŞ ve KESK'in üyesi bulunduğu iki uluslararası örgütün (ICFTU: Uluslararası Hür İşçi Sendikaları Konfederasyonu ve ETUC: Avrupa Sendikalar Konfederasyonu) genel merkezleri Brüksel'de aynı binadadır. Aralarındaki ilişkilerde önemli sorunlar olan bu iki örgütün birine yakın olmak bir gerekçe olabilir. Ayrıca, hatırlanacağı gibi, DİSK birkaç yıl önce Avrupa Komisyonu'ndan 150 bin Euro'luk bir proje almıştı. Bu konuda ETUC aracılık görevi üstlenmişti. KESK'in de Avrupa Komisyonu MEDA fonlarından yararlanma niyeti de bulunabilir. Ancak, Amerika Birleşik Devletleri Hükümetinden para almak neyse, Avrupa Komisyonu'ndan para almanın da aynı şey olduğunu unutmamakta yarar var.

Peki, YOL-İŞ iki Avrupa işkolu federasyonundan niye ayrıldı? Ulusötesi sermayenin artan gücü, işçi sınıfının uluslararası dayanışmasının önemini artırırken, YOL-İŞ ne yapıyor?

YOL-İŞ 6 Şubat 2001 tarihine kadar dört örgüte üyeydi: Uluslararası İnşaat ve Ağaç İşçileri Federasyonu (IFBWW), Uluslararası Kamu Görevlileri Federasyonu (PSI), Avrupa İnşaat ve Ağaç İşçileri Federasyonu (EFBWW), Avrupa Kamu Hizmetleri Sendikaları Federasyonu (EPSU). YOL-İŞ'in uluslararası işkolu federasyonları ile iyi ilişkileri var; bu örgütler aracılığıyla uluslararası dayanışmayı ve işbirliğini gerçekleştirmeye çalışıyor. Buna karşılık Avrupa işkolu federasyonlarının bugüne kadar gerçekten bir yararını görmedi.

Avrupa işkolu federasyonları, özelleştirmeyi savunuyor, taşeronlukla ve kaçak işçilikle mücadele etmiyor. Avrupa işkolu federasyonları, Avrupa Komisyonu'ndan (oluşmakta olan Avrupa Birleşik Devletleri'nin hükümeti) aldıkları paralarla faaliyet gösteriyor ve bu nedenle de Avrupa Birliği'nin genel politikasının dışına çıkmıyor, çıkamıyor. Avrupa işkolu federasyonlarının tüm çalışmaları, Avrupa Birliği ile sınırlı. Avrupa işkolu federasyonları, sermayeyle hiçbir biçimde karşı karşıya gelmemeye büyük özen gösteriyorlar. "Sosyal ortaklığı" ("social partnership") savunuyorlar, işverenlere "sosyal ortak" diyorlar. Avrupa işkolu federasyonları ile uluslararası işkolu federasyonları arasındaki ilişki, (bildiğim kadarıyla bir örgüt dışında) son derece kötü. Avrupa işkolu federasyonları, "Avrupa sosyal modeli" adıyla, Avrupa Birliği sermayesinin hakimiyetinde işçi aristokratlığını kabulleniyor ve savunuyor.

YOL-İŞ 1995 yılında 100 binden fazla üyesiyle greve çıktı. Greve PSI temsilcisi geldi. Ancak Avrupa işkolu federasyonlarından kimse 1995 kamu kesimi grevlerinde dayanışma için Türkiye'ye gelmedi; en küçük bir maddi yardım yapmadı. TÜRK-İŞ ve YOL-İŞ, 1993 yılından beri çok sayıda miting, yürüyüş, genel eylem düzenledi. Bunların hiçbirinde Avrupa işkolu federasyonlarından tek temsilci bulunmadı. Avrupa işkolu federasyonları, Türkiye'de yabancı sermayeli şirketlerin sendikal örgütlenmeyi önleme doğrultusundaki saldırıları karşısında en küçük bir destek vermedi.

Avrupa işkolu federasyonlarının işçi sınıfının uluslararası dayanışması ve aidat aldığı üyesi YOL-İŞ'in sorunları karşısında gösterdiği bu duyarsız tavır, YOL-İŞ'in üyelikten ayrılma kararına yol açtı.

Günümüzde Uluslararası Hür İşçi Sendikaları Konfederasyonu ile Avrupa Sendikalar Konfederasyonu arasında önemli bir gerginlik yaşanıyor. Bu gerginlik, Uluslararası Hür İşçi Sendikaları Konfederasyonu'nun 2000 yılı Kasım ayında yapılan yönetim kurulu toplantısına ilk kez katılan ETUC Genel Sekreteri Emilio Gabaglio'nun maruz kaldığı çok sert eleştirilerde ilk kez açığa vuruldu.

KESK, Brüksel'de açtığı büro aracılığıyla Uluslararası Hür İşçi Sendikaları Konfederasyonu ve uluslararası işkolu federasyonları ile ilişkilerini geliştirecekse, bu, olumlu bir adımdır. KESK, Brüksel'de açtığı büro aracılığıyla Avrupa Sendikalar Konfederasyonu ve Avrupa işkolu federasyonları ile ilişkilerine ağırlık verecek ve Avrupa Komisyonu'ndan proje koparmaya çalışacaksa, bu durum KESK'in geleneği ve geleceği açısından ciddi sorunlar yaratabilir. Hem İsa'ya, hem Musa'ya yaranmak ise mümkün değil; çünkü uluslararası sendikacılık hareketinde resmi metinlere yansıtılmayan ciddi bir gerginlik yaşanıyor. Bu gerginlik, Rus Sendikalarının geçen yıl Kasım ayında 30 milyon üyeye Uluslararası Hür İşçi Sendikaları Konfederasyonu'na girmelerinden sonra daha da tırmanacak.